

**UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ
BUCUREȘTI
FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ
Splaiul Independenței Nr. 105, sector 5, 050097, BUCUREȘTI, ROMÂNIA
www.fmvb.ro , e-mail: info@fmvb.ro**

DEPARTAMENT: PRODUCȚII ANIMALIERE ȘI SĂNĂTATE PUBLICĂ

DISCIPLINĂ: IGIENĂ VETERINARĂ ȘI PROTECȚIA MEDIULUI

Cadru didactic titular curs: Conf. Dr. Elena Mitrănescu

TEMATICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE

1. Apa potabilă
2. Nivelul factorilor de microclimat
3. Igiena animalelor pe timpul transportului
4. Măsurile de igienă generală pentru prevenirea și combaterea bolilor transmisibile la animale – considerații generale
5. Reglementarea și monitorizarea circulației în exploatații și locurile de afluire a animalelor
6. Principiul *totul plin-totul gol*
7. Acțiuni de sanitație veterinară
8. Biosecuritatea efectivelor de animale din exploatații
9. Sistemele H.A.C.C.P. în biosecuritatea exploatațiilor zootehnice și a stațiilor de incubație
10. Valorificarea cadavrelor și a altor materii organice de origine animală
11. Neutralizarea cadavrelor
12. Distrugerea cadavrelor și a altor materii organice de origine animală
13. Prelucrarea apelor reziduale (uzate)

Bibliografie:

- a) Valer Teușdea, Elena Mitrănescu - ***Igienă veterinară vol. I, Ed. II: Factorii naturali de mediu și influența lor asupra animalelor***, Editura Omega Print, București, 2006
→ subiectul 1 = paginile 76-94 (19 pagini)
- b) Valer Teușdea – ***Igienă veterinară: Adăpostirea animalelor***, vol. I, Editura Omega Print, București, 2003
→ subiectul 2 = paginile 159-163 (5 pagini)
- c) Valer Teușdea – ***Igienă veterinară vol. II: Cerințe și măsuri de igienă generală***, Editura Omega Print, București, 2005
→ subiectul 3 = paginile 64 - 88 (26 pagini, 10 pagini mat. iconografic)
→ subiectul 4 = pagina 90 (1 pagină)
→ subiectul 5 = paginile 92 - 97 (6 pagini)
→ subiectul 6 = pagina 98 (1 pagină)
→ subiectul 7 = paginile 99 - 136 (40 pagini, dintre care 9 pagini material iconografic)
→ subiectul 8 = paginile 144 - 145 (2 pagini)
→ subiectul 9 = paginile 146 - 149 (4 pagini)
- d) Valer Teușdea, Elena Mitrănescu – ***Protecția mediului, Ediția IV***, Editura Omega Print, București, 2007
→ subiectul 10 = paginile 442 - 444 (3 pagini)
→ subiectul 11 = paginile 448 - 450 (3 pagini, 1 pagină material iconografic)
→ subiectul 12 = paginile 450 - 451 (2 pagini)
→ subiectul 13 = paginile 429 - 438 (10 pagini, dintre care 3 material iconografic)

CHESTIONAR

100 întrebări cu câte cinci variante de răspuns corespunzătoare.

(Dintre aceste cinci variante numai una este corectă)

1. Apa potabilă este apa care:	a) afectează starea de sănătate a consumatorilor;
	b) nu afectează sănătatea consumatorilor;
	c) afectează salubritatea produselor;
	d) afectează calitatea instalațiilor;
	e) îndeplinește normele chimice de toxicitate.
2. Aprobarea investițiilor din zootehnie și industria alimentară este condiționată de:	a) normele de calitate a apei;
	b) felul investiției;
	c) apa de suprafață;
	d) numai de calitatea biologică a apei;
	e) încărcătura bacteriană a apei.
3. Sursele de apă care nu se încadrează nici în limitele admise excepțional pentru animale, după probele biologice efectuate 21 zile pe animale de laborator se vor marca cu specificarea:	a) numai pentru consum uman;
	b) numai pentru consumul animalelor;
	c) pentru consum uman și animal;
	d) numai pentru industrie;
	e) consum industrial, uman, animal.
4. Gustul apei ca parametru organoleptic este consecința:	a) prezenței elementelor naturale în apă;
	b) prezenței elementelor poluante din apă;
	c) gazelor dizolvate în apă;
	d) elementelor parazitare din apă;
	e) încărcăturii microbiene a apei.
5. Sărurile de calciu din apă dau acesteia gust:	a) astringent;
	b) metalic;
	c) acrișor;
	d) sălcii;
	e) dulceag.
6. Mușgaiurile prezente în apă dau acesteia gust:	a) sărat;
	b) acrișor;

	c) metalic;
	d) mlaștină;
	e) dulceag.
7. Parametrii fizici ai apei potabile sunt:	a) temperatură, culoare, turbiditate, conductivitate, pH;
	b) substanțe indezirabile;
	c) micropoluanți chimici organici;
	d) elemente indicatoare ale poluării;
	e) gust, miros.
8. PH-ul apei potabile trebuie să fie:	a) 5 UNT;
	b) 6,5-8,5;
	c) 5-17 °C;
	d) 2500 μS/cm;
	e) 3,5-6,0.
9. Temperatura apei potabile trebuie să fie:	a) sub 5 °C;
	b) 7-15 °C;
	c) peste 17 °C;
	d) 22 °C;
	e) la temperatura sursei.
10. Duritatea temporară a apei, dată de sărurile de calciu și magneziu din aceasta, este parametrul chimic care:	a) dispare prin fierbere;
	b) nu dispare prin fierbere;
	c) nu este influențată de fierberea apei;
	d) dispare la temperatura de 50 °C;
	e) dispare numai la -10 °C.
11. Pentru clorul rezidual liber (indicator chimic de potabilitate a apei) sunt prevăzute limite la consumator de:	a) 0,05 mg/dm ³ ;
	b) 0,10 mg/dm ³ ;
	c) 0,50 mg/dm ³ ;
	d) 0,10-0,28 mg/dm ³ ;
	e) 0,50-0,55 mg/dm ³ .
12. Numărul de colonii care se dezvoltă la 37 °C din apa potabilă provenită din surse locale trebuie să fie de maxim:	a) 100/ml;
	b) 0/ml;
	c) 20/ml;

	d) 300/ml;
	e) 50/ml.
13. Planctonul reprezintă:	a) conținutul abiotic al apei;
	b) conținutul biotic al apei;
	c) conținutul biotic și abiotic al apei;
	d) triptonul din apă;
	e) fito și zooplanctonul din sol.
14. Microclimatul de confort reprezintă:	a) factorii care solicită declanșarea mecanismelor adaptative;
	b) factorii care nu permit exprimarea potențialului genetic;
	c) ansamblul factorilor care nu declanșează mecanismele de adaptare;
	d) factorii care nu mențin starea optimă de sănătate;
	e) factorii care determină bunăstarea precară.
15. Care sunt factorii fizici de microclimat?	a) temperatură, gazele din aer, UFC;
	b) CO ₂ , NH ₃ , H ₂ S, UFC;
	c) temperatură, umiditate relativă, viteza curenților de aer, intensitatea luminoasă, intensitatea zgomotelor;
	d) zgomote, gaze, temperatură;
	e) gaze, microorganisme, pulberi.
16. Care este norma igienică pentru pulberile în suspensie?	a) 17 g/m ² /30 zile;
	b) 200000/m ³ aer;
	c) 15 mg/m ³ aer;
	d) 250000 UFC/m ³ aer;
	e) 15 g/m ² /30 zile.
17. Norma igienică pentru pulberile sedimentabile este de:	a) 17 g/m ² /30 zile;
	b) 200000/m ³ aer;
	c) 15 mg/m ³ aer;
	d) 250000 UFC/m ³ aer;
	e) 15 g/m ² /30 zile.
18. Din UFC (250000/m³ aer), care este procentul admis pentru micetri?	a) sub 50%;
	b) sub 25%;
	c) sub 75%;
	d) sub 5%;
	e) peste 5%.
19. La stabilirea indicelui de prospețime a mediului ambiant se are în vedere conținutul aerului în:	a) numai ozon;
	b) numai fitoncide;
	c) ozon, fitoncide, aeroioni;
	d) parametrii fizici și ozon;

	e) parametrii chimici și aeroioni negativi.
20. Microclimatul bun, conform cheii Petkov, este considerat la un punctaj:	a) între 80 și 100;
	b) 90-100;
	c) 70-90;
	d) sub 70;
	e) 50-70.
21. Transportul animalelor se poate face la nivel:	a) numai județean;
	b) numai între județe;
	c) numai național;
	d) numai între țări;
	e) local, regional, național și internațional.
22. Transportul animalelor la nivel regional, național și internațional se face:	a) pe jos;
	b) pe jos sau cu vehicule;
	c) cu trenul;
	d) numai cu vehicule;
	e) cu orice.
23. În abatoare animalele sunt transportate din:	a) piețe, exploatații, import;
	b) numai din exploatații;
	c) numai din import;
	d) târguri, expoziții;
	e) alte abatoare.
24. Transportul animalelor a apărut ca o necesitate obiectivă, odată cu domesticirea animalelor și se poate face:	a) oricum;
	b) pe jos, feroviar, rutier, aerian, naval;
	c) numai pe cale ferată;
	d) numai pe cale rutieră;
	e) numai aerian.
25. În vederea efectuării transporturilor de animale, pregătirea sanitară veterinară a efectivelor presupune:	a) acțiuni imunoprofilactice, tratamente, teste de laborator;
	b) lotizarea animalelor;
	c) obținerea actelor de adeverirea proprietății;
	d) obținerea actelor de adeverirea sănătății.
	e) cântărirea animalelor.
26. Pregătirea zootehnică a animalelor destinate transportului constă în:	a) asigurarea mijloacelor de transport;
	b) asigurarea necesităților de însoțitori, apă, furaje, așternut;

	c) lotizare, tundere, ecornare, sexare;
	d) elaborarea graficului de livrare a numărului de animale;
	e) stabilirea rutei.
27. Obținerea actelor de adevăritarea proprietății animalelor în vederea transportului face parte din:	a) pregătirea sanitară veterinară;
	b) pregătirea zootehnică;
	c) pregătirea administrativ-organizatorică;
	d) pregătirea personalului care participă la îmbarcare;
	e) pregătirea sanitară.
28. Actele de certificarea proprietății animalelor care provin din gospodăriile populației pentru transporturile interne sunt:	a) biletul de adevăritare a proprietății animalelor;
	b) adevăritarea de proprietate;
	c) adevăritarea de transport animale vii;
	d) certificat de transport;
	e) bilet de transport.
29. Adevăritarea de proprietate se eliberează pentru transporturile animalelor care provin din:	a) gospodăriile populației;
	b) de la agenții economici;
	c) din unități de izolare TBC;
	d) din unități de izolare leucoză;
	e) din afara țării.
30. Pentru confirmarea originii românești a animalelor, biletul de adevăritarea proprietății și sănătății animalelor este semnat și de:	a) șeful ANSVSA;
	b) medicul veterinar oficial;
	c) primărie;
	d) conducătorul organizației;
	e) cei care participă la îmbarcare.
31. Adevăritarea de proprietate este semnată de:	a) conducătorul unității;
	b) primar;

	c) împuternicitul primarului;
	d) medicul veterinar;
	e) reprezentantul Autorității.
32. Biletul de adeverire a proprietății este eliberat de:	a) conducătorul organizației;
	b) primărie;
	c) Direcția sanitară veterinară județeană;
	d) Autoritatea sanitară veterinară;
	e) Ministerul Agriculturii.
33. Certificatele sanitar-veterinare de transport animale vii sunt acte care certifică sănătatea animalelor și se eliberează:	a) pentru toate mijloacele de transport la un loc;
	b) pentru fiecare mijloc de transport în parte;
	c) pentru fiecare animal din mijlocul de transport;
	d) pentru o categorie de vârstă din mijlocul de transport;
	e) numai pentru cabaline și bovine.
34. Proveniența animalelor destinate transportului din localități libere de boli transmisibile este certificată pe proprie răspundere de către:	a) directorul unității;
	b) primar;
	c) împuternicitul primăriei;
	d) medicul veterinar oficial;
	e) proprietarul animalelor.
35. Certificatele sanitare veterinare de transport animale vii sunt valabile:	a) cel mult 10 zile de la eliberare;
	b) până la sosirea animalelor la destinație;
	c) 30 de zile de la eliberare;
	d) 48 ore de la eliberare;
	e) un an de zile.
36. Scrisoarea de trăsură este un document care se elaborează de:	a) primăria localității de proveniență a animalelor;
	b) stația de cale ferată de îmbarcare;
	c) medicii veterinari oficiali;
	d) responsabilii punctelor de oprire a mijloacelor de transport;
	e) responsabilii unității de unde provin animalele.
37. Îmbarcarea animalelor pe timp de noapte se realizează sub un iluminat cu o intensitate de:	a) 100 lucși/m ² ;
	b) 50 lucși/m ² ;
	c) 500 lucși/m ² ;

	d) >1000 lucși/m ² ;
	e) 2000 lucși/m ² .
38. Medicul veterinar care participă la îmbarcarea/debarcarea animalelor trebuie anunțat de către proprietarii animalelor înainte cu:	a) 2 ore;
	b) 3 zile;
	c) 24 ore;
	d) în momentul îmbarcării;
	e) 48 ore.
39. Pe măsura îmbarcării animalelor, medicul veterinar oficial înscris fiecare mijloc de transport încărcat în:	a) registrul de îmbarcare;
	b) registrul de transport;
	c) scrisoarea de trăsură;
	d) planul de rută;
	e) registrul animale vii.
40. În cazul în care medicul veterinar constată nereguli privind mijloacele de transport sub raport igienic și al integrității cum procedează?	a) avizează îmbarcarea, făcând pe loc igienizarea mijlocului de transport;
	b) interzice îmbarcarea;
	c) se repară pe loc mijlocul de transport;
	d) se amână câteva ore îmbarcarea;
	e) se amendează stația de îmbarcare.
41. Importul sau tranzitul de animale în și pe teritoriul țării noastre se face cu aprobarea:	a) Direcției Sanitare Veterinare Județene;
	b) Autorității portuare;
	c) Punctelor de frontieră;
	d) Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;
	e) medicului veterinar de la punctul de intrare a animalelor în țară.
42. Pentru transportul auto al cailor	a) autovehicule de uz general;

pe distanțe mari se folosesc:	b) autocamioane;
	c) remorci;
	d) autovane;
	e) orice vehicul.
43. Din motive de biosecuritate, la îmbarcarea animalelor în vederea transportului, în fața rampelor fixe este recomandat să se amplaseze:	a) padoc de așteptare;
	b) dezinfectori rutier;
	c) dezinfectori pentru încălțăminte;
	d) stație de spălare-dezinfecție;
	e) duș pentru îmbăierea animalelor.
44. Îmbarcarea animalelor din exploatațile zootehnice se face cu ajutorul rampelor fixe, care se vor amplasa:	a) la nivelul limitei împrejurii;
	b) în fața adăpostului de unde se vor livra animale;
	c) pe aleea de circulație;
	d) în zona dezinfectoarelor rutier;
	e) în fața sediului administrativ al unității.
45. Transportul struților în vehicule destinate pentru aceștia se face:	a) direct în vehicul;
	b) în cuști plasate în dreptul ușii padocului;
	c) în autovane;
	d) în plase de sârmă;
	e) în lăzi.
46. În cazul transportului de animale este obligatoriu să se asigure așternut, furaje și apă pentru călătorii care durează:	a) până la 8 ore;
	b) 24 ore;
	c) mai mult de 8 ore;
	d) 48 ore;
	e) 2 zile.
47. Viteza de deplasare a autovehiculelor în vederea transportului de animale va fi:	a) sub 40 km/h;
	b) 50 - 60 km/h;
	c) mai mult de 80 km/h;
	d) viteza maximă de deplasare a vehiculului;
	e) 80 - 100 km/h.
48. Animalele care se transportă pe	a) cu 24 ore înaintea acestora;

calea ferată se aduc la îmbarcare:	b) cu cel puțin 2 ore înainte de începerea acțiunii;
	c) cu 48 ore înainte;
	d) cu 30 minute înainte;
	e) cu 40 zile înainte.
49. Bovinele care se transportă pe calea ferată se vor așeza în vagoane:	a) perpendicular pe axul longitudinal al vagonului;
	b) paralel cu axul longitudinal al vagonului;
	c) cap la cap;
	d) crupă la crupă;
	e) jumătate perpendicular și jumătate în paralel cu axul longitudinal al vagonului.
50. Cabalinele în vagoane se așează:	a) perpendicular pe axul longitudinal al vagonului;
	b) paralel cu axul longitudinal al vagonului;
	c) crupă la crupă;
	d) cap la cap;
	e) nu contează modul de așezare.
51. Animalele mici și păsările în vagoane se transportă:	a) în boxe;
	b) în cuști;
	c) în lăzi;
	d) în cutii;
	e) în baterii.
52. Pentru animale mari transportate cu vagoane, repartiția îngrijitorilor este:	a) un îngrijitor la 3 vagoane;
	b) un îngrijitor pentru fiecare vagon;
	c) 2 îngrijitori/vagon;
	d) un îngrijitor/tren;
	e) pentru fiecare 2 animale un îngrijitor.
53. În cazul îmbolnăvirilor, tăierilor de necesitate sau moarte, șefii stațiilor de cale ferată, la solicitarea șefului de tren au obligația:	a) să oprească transportul;
	b) să verifice cauzele care au dus la moarte, îmbolnăvirea sau tăierea animalelor;
	c) să anunțe medicul veterinar oficial din zonă;
	d) să avizeze continuarea transportului, cu obligația șefului de tren să rezolve situația la destinație;
	e) să dea jos animalele moarte și să își dea avizul continuării rutei.
54. Ce se face cu cadavrele animalelor mici din vagoane?	a) se lasă în vagoane până la destinație;
	b) se îndepărtează din vagoane;
	c) se aruncă în timpul transportului;
	d) se predau cu proces verbal la prima stație de cale ferată;
	e) se ard.
55. În situația în care avioanele sunt folosite la întreaga capacitate pentru transportul animalelor, supravegherea va fi asigurată de:	a) trei însoțitori;
	b) unu-doi însoțitori;

	c) medicul veterinar;
	d) un însoțitor la zece cuști;
	e) un însoțitor la zece animale mari.
56. Câinii se transportă cu avionul:	a) în cuști speciale;
	b) în boxe individuale;
	c) în containere individuale;
	d) în cutii;
	e) legați pe culoare.
57. Animalele în cazul transportului pe apă vor fi cazate:	a) numai pe punte;
	b) numai în cală;
	c) pe punte și în cală;
	d) legate în cală;
	e) dezlegate.
58. Unde sunt amplasate bazele de export din România pentru transportul animalelor pe apă?	a) portul Tulcea;
	b) porturile Brăila și Constanța;
	c) Turnu-Severin;
	d) Mangalia;
	e) Giurgiu.
59. Îngrijirea bovinelor și cabalinelor pe vase este asigurată de:	a) un îngrijitor la 50 animale;
	b) un îngrijitor la 10 animale;
	c) un îngrijitor la 5 animale;
	d) un îngrijitor la 20 animale;
	e) un îngrijitor la 15 animale.
60. Distanțele care vor fi parcurse pe zi de bovine sunt:	a) sub 100 km;
	b) 300 km;
	c) 250 km;
	d) 500 km;
	e) 400 km.
61. Împrejmuirea unei exploatații delimitează:	a) zona administrativă de zona de producție;
	b) zona interzisă de zona de apărare;
	c) zona de apărare de zona de producție;
	d) zona administrativă de zona interzisă;
	e) sectoarele între ele.
62. Integritatea împrejmuirii este importantă pentru:	a) evitarea sustragerilor, a intrării animalelor străine și circulația necontrolată a oamenilor;
	b) a asigura biosecuritatea exploatațiilor;
	c) a proteja animalele de boli transmisibile;

	d) evitarea pătrunderii în exploatație a autovehiculelor;
	e) a proteja exploatația de boli parazitare.
63. Reglementarea circulației mijloacelor de transport în și din exploatație se realizează prin existența:	a) băilor pentru decontaminarea microbieniă a roților;
	b) dezinfectoarelor pentru încălțăminte;
	c) rampelor de încărcare - descărcare;
	d) filtrului sanitar;
	e) platformelor de decontaminare.
64. Dimensiunile unei băi pentru decontaminarea încălțăminteii sunt:	a) lungimea = 1m, adâncime = 5 cm;
	b) lungimea de cel puțin 0,7 m și adâncime 5 cm;
	c) lățimea aleii și adâncimea 10 cm;
	d) lungimea 50 cm și adâncimea 5 cm;
	e) pătrate de 70/70 cm.
65. Zona sanitară a unui filtru sanitar dintr-o exploatație mare trebuie să aibă două linii de vestiare, iar fiecare linie are încăperi în număr de:	a) două;
	b) una;
	c) trei;
	d) cinci;
	e) patru.
66. Pentru respectarea normelor de circulație și de igienă, întreaga activitate din filtru sanitar va fi supravegheată și monitorizată de:	a) conducătorul unității;
	b) șeful de compartiment;
	c) responsabilul cu protecția muncii;
	d) medicul veterinar;
	e) tehnicianul veterinar.
67. În țările dezvoltate, carantina animalelor importate se face în:	a) exploatații depopulate;
	b) stații de carantină;
	c) adăposturi special amenajate;
	d) adăpost amplasat la marginea sectorului de reproducție;
	e) adăposturi din ferme de izolare.
68. Cât durează carantina profilactică?	a) 20 de zile;
	b) 24 ore;
	c) 60 zile;

	d) 48 ore;
	e) 30 zile.
69. Avortonii, placentele, cadavrele păsărilor și tineretului porcîn se colectează în:	a) remorci deschise;
	b) containere etanșe;
	c) remorci etanșe;
	d) dispozitive speciale de colectare;
	e) platforme betonate.
70. Sursa de apă caldă în stațiile pentru decontaminarea microbieniă trebuie să aibă o temperatură de:	b) 50 °C;
	c) cel puțin 80 °C;
	d) 180 °C;
	e) sub 60 °C.
	a) 70 °C;
71. Staționările sanitare veterinare se proiectează pentru:	a) 5% din efectivul unității;
	b) 3% din efectivul unității;
	c) 1% din efectivul unității;
	d) 2% din efectivul unității;
	e) 4% din efectivul unității.
72. Punctele de tăiere concepute pentru reducerea riscului de difuzare a bolilor transmisibile se amplasează:	a) în apropierea sectorului administrativ;
	b) în apropierea sectorului de producție;
	c) în apropierea adăposturilor de izolare;
	d) în afara exploatației;
	e) în apropierea sectorului de montă - gestație.
73. Principiul "totul plin - totul gol" constă în:	a) spălare - vid sanitar;
	b) spălare - repaus biologic;
	c) decontaminare microbieniă - repaus biologic;
	d) curățenie mecanică - repaus;
	e) curățenie mecanică și hidromecanică - vid sanitar.
74. Acțiunile de sanitație veterinară se referă numai la:	a) decontaminare microbieniă;
	b) dezinfecție, spălare;
	c) deratizare - curățire mecanică;
	d) decontaminare microbieniă, dezinfecție, deratizare;
	e) spălare, repaus, spălare.
75. Decontaminarea microbieniă reprezintă:	a) mijloace și metode de distrugere a insectelor;
	b) mijloace și metode de distrugere a rozătoarelor;
	c) mijloace și metode de distrugere a microorganismelor;

	d) mijloace și metode de distrugere a insectelor și rozătoarelor;
	e) mijloace și metode de combatere a falsurilor.
76. După scopul urmărit, decontaminarea poate fi:	a) locală;
	b) generală;
	c) parțială și generală;
	d) profilactică și de necesitate;
	e) preventivă.
77. În sistemul intensiv de exploatare, decontaminarea generală profilactică a adăposturilor se face:	a) de cel puțin trei ori/an;
	b) după fiecare ciclul de producție;
	c) o dată pe an;
	d) ori de câte ori este nevoie;
	e) trimestrial.
78. Decontaminarea microbieniă curentă se face astfel:	a) discontinuu pe perioada evoluției focarului;
	b) continuu cât evoluează focarul;
	c) din două în două săptămâni;
	d) o dată la o lună;
	e) ori de câte ori este nevoie.
79. Înainte de ridicarea măsurilor de carantină, decontaminarea finală se repetă de:	a) cel puțin două ori;
	b) patru ori;
	c) nu este obligatoriu să se repete dacă este făcută corespunzător;
	d) de câte ori este necesar;
	e) o singură dată.
80. Apa folosită pentru spălare (etapa hidromecanică a decontaminării) trebuie să fie:	a) apă industrială;
	b) apa potabilă sau industrială;
	c) numai din sursă de apă potabilă;
	d) apă de suprafață;
	e) orice fel de apă.
81. Ordinea efectuării acțiunilor de sanitație este următoarea:	a) decontaminare, dezinfecție, deratizare;
	b) dezinfecție, decontaminare, deratizare;
	c) deratizare, dezinfecție, decontaminare;
	d) decontaminare, deratizare, dezinfecție;
	e) nu contează ordinea acțiunilor.
82. Curățirea mecanică (etapă a	a) spălarea suprafețelor ce urmează a fi decontaminate;

decontaminării) constă în:	b) îndepărtarea murdăriei depuse pe suprafețele ce urmează a fi decontaminate;
	c) aplicarea substanțelor decontaminante;
	d) spălarea și decontaminarea chimică;
	e) aplicarea soluțiilor detergente.
83. Curățirea sanitară (etapa a doua a decontaminării) constă în:	a) spălarea suprafețelor cu apă;
	b) aplicarea decontaminantelor;
	c) răzuirea materialelor depuse pe diferite suprafețe;
	d) folosirea numai a agenților de curățire;
	e) răzuire, spălare și aplicarea dezinfectantelor.
84. Unghiul de spălare a suprafețelor pentru dislocarea murdăriei trebuie să fie de:	a) < 25 °;
	b) 45 °;
	c) 90 °;
	d) 50 °;
	e) 60 °.
85. În cadrul etapei de curățire sanitară, numărul inițial de germeni se reduce cu:	a) până la 50%;
	b) 70 - 90%;
	c) 100%;
	d) peste 90 %;
	e) nu se reduce.
86. Temperatura și umiditatea relativă sunt însușiri fizice ale aerului care influențează acțiunea substanțelor microbicide. Care sunt valorile temperaturii și umidității relative favorabile acțiunii acestora?	a) 20 °C, 50%;
	b) 20 °C, peste 70%;
	c) - 10 °C, 70%;
	d) 5 °C, 70%;
	e) 15 °C, în jur de 70%.
87. Ceața caldă, constituită din picături cu diametrul cuprins între 0,1 și 10 μm, se obține cu:	a) nebulizator;
	b) termonebulizator;
	c) pompă manuală;
	d) sprayere;
	e) pulverizare.

88. Produsele formulate ca ceață caldă se folosesc pentru decontaminarea aerului, în următoarele cantități:	a) 3 - 5 ml/m ³ aer;
	b) 2,5 - 2,7 ml/m ³ aer;
	c) peste 10 ml/m ³ aer;
	d) 50 - 100 ml/m ³ aer;
	e) 0, 5 l/m ² .
89. Pentru ce etape ale decontaminării se efectuează examenul organoleptic în vederea aprecierii eficienței:	a) numai pentru etapa mecanică;
	b) numai pentru etapa hidromecanică;
	c) curățire mecanică și hidromecanică;
	d) etapa chimică;
	e) pentru toate trei etapele.
90. Cât timp durează neutralizarea tamponelor cu resturi?	a) 10 minute;
	b) două ore;
	c) 5 minute;
	d) 15 minute;
	e) 30 de minute.
91. Care sunt testele de laborator specifice utilizate în aprecierea eficienței decontaminării în micobacterioze?	a) testul bacililor coliformi modificați (TBCM);
	b) numărul total de fungi (NTF);
	c) numărul total de germeni (NTG);
	d) testul acido-alcoolo-rezistenților (TAAR) și testul de sanitație prin bioproba pe cobai (TSBC);
	e) testul microbiologic de teren (TMT).
92. Rozătoarele sunt cunoscute ca sursă și vectori pentru mai multe boli:	a) peste 30 de boli;
	b) trei boli;
	c) 10 boli parazitare;
	d) 15 boli infecțioase;
	e) peste 20 de boli.
93. Biosecuritatea este definită ca:	a) mijloace și metode folosite pentru protecția animalelor față de noxele animate;
	b) mijloace și metode folosite pentru protecția animalelor față de noxe neanimate;
	c) mijloace de protecție a animalelor față de poluare;

	d) metode de protecție a animalelor față de furturi; e) mijloace și metode folosite pentru decontaminare.
94. Nivelul de biosecuritate într-o exploatare este impus de:	a) valoarea clădirilor; b) valoarea zootehnică a efectivelor cazate; c) valoarea personalului; d) valoarea exploatareii în totalitate; e) valoarea produselor obținute.
95. Controlul punctelor critice de nivel 1 permite:	a) reducerea pericolelor; b) eliminarea pericolelor; c) numai controlul punctelor critice; d) stabilirea pericolelor; e) stabilirea pericolelor și reducerea lor.
96. Aplicarea sistemului HACCP în biosecuritatea stațiilor de incubație cuprinde mai multe etape. Câte etape sunt prevăzute?	a) cinci; b) opt; c) șapte; d) trei; e) șase.
97. Epurarea ecologică a apelor reziduale se poate face:	a) numai mecanic; b) numai biologic; c) numai chimic; d) mecanic, biologic, chimic; e) chimic și mecanic.
98. Prelucrarea industrială a cadavrelor se realizează:	a) în ferme specializate; b) în unități Protan; c) în cimitire de animale; d) în puțuri seci; e) prin înhumarea animalelor.
99. Puțurile seci sunt construcții destinate:	a) valorificării deșeurilor de origine animală; b) neutralizării deșeurilor de origine animală; c) distrugerii deșeurilor de origine animală; d) prelucrării deșeurilor de origine animală; e) fermentării deșeurilor de origine animală.
100. Distrugerea deșeurilor de origine animală se realizează prin:	a) prelucrare mecanică; b) fermentare; c) neutralizare; d) ardere; e) prelucrare chimică.